

КНИГА ІСУСА НАВИНА.* (ИОЗЕЯ НУНЕНКА.)

¹ Як же вмер Мойсей, раб Господень, сказав Господь Йозейові Нуненкові, слuzі Мойсейовому:

² Мойсей, мій раб, умер; оце ж рушай та й переходь із усім народом сим через Йордань, у ту землю, що дам їм, сиnam Ізраїля.

³ Усяке місце, де ступите подошвою ноги вашої, наділю вам, як обітував Мойсейові:

⁴ Від степу і Ливану та й до великої ріки, ріки Евфрата, уся земля Гетійська аж до великого моря на захід сонця буде ваше займище.

⁵ Ніхто не встоїть перед тобою поки й віку твого. Як був я з Мойсейом, так буду й з тобою; не відхилил від тебе руки моєї і не полишу тебе.

⁶ Стій твердо й мужно: мусиш бо поділити між сей народ сю землю, що я клявсь отцям їх наділити у наслідню державу.

⁷ Стій тільки твердо і ревно думай про те, щоб чинити притьма все по закону, що заповідав тобі мій раб Мойсей; не звертай з його ні праворуч, ні ліворуч; держи в голові добрий розум, що б ні задумав.

⁸ Сю книгу закону повсячасно мусиш держати в устах і міркувати про неї день і ніч, щоб зважувати нею все, що в ній визначено: тоді щаститись ме тобі у всіх задумах твоїх і будеш поступати розумно.

---

*

: В церк. книгах зветься Ісус, син Навина, або Ісус Навин; в інших мовах Йозуа, син Нуна, або Нуненко, а також Йозей.

9 Я ж завітую тобі: Стій твердо й мужно, не лякайся і не вдавайсь в тугу: бо Господь, Бог твій з тобою, куди б ти ні повернувся.

10 Тоді дав Йозей начальникам народнім такий наказ:

11 Пройдіте через табір та звеліть народові: Заготуйте живности: бо через три дні переходити меш через Йордань сю, щоб увійти й осягти землю в державу, що Господь, Бог ваш, дає вам в наслідде.

12 До Рубеніїв же, Гадіїв та до пів покоління роду Манассієвого промовив Йозей так:

13 Спогадайте слово, що вам заповідав раб Господень Мойсей: Господь, Бог ваш, провів вас на певне місце і наділив вам сю землю.

14 Ваші жени, ваша малеча й ваша скотина зіставати муться в землі, що Мойсей вам дав по тім боці Йордані; та ви, весь боевий люд, ідіть перед браттю вашим збройно, та й помагайте їм,

15 Аж покіль і ваше браттє приведе Господь на певне займище, так само як оце вас, і покіль вони також осягнуть землю, що наділить їм Господь, Бог ваш. Тоді вернетесь у вашу наслідню землю та й возьмете її в державу: бо Мойсей, Господень раб, указав її вам по тім боці Йордані на схід сонця.

16 І відказали вони Йозейові так: Все, що звелів єси нам, чинити мем, і куди ні посилати меш нас, ходити мем.

17 Так як слухали Мойсея у всьому, так слухати мемо й тебе, аби тільки Господь, Бог твій, бував з тобою, як він бував із Мойсейом.

18 Хто б ні ставив опір проти повеління твого, і не послухав наказу твого у всьому, що повелівати меш йому, тому смерть: тільки стій твердо й мужно!

2

¹ Йозуа же Нуненко послав із Ситтима два чоловіки на розглядини потай миру та й наказав: Ідїть огледїте країну до Ерихона. І пійшли вони тай зайшли в хату до блудниці, на имя Рагаба, та й полягали там спати.

² І донесено цареві Ерихонському: Прийшли сьогодні в ночі якісь люде з Ізраїлитян на розглядини в землю.

³ І послав цар Ерихонський до Рагаби з наказом: Видай люде, що прийшли до тебе тай увійшли до тебе в хату, бо вони прийшли розгледїти всю країну.

⁴ Молодиця ж узяла обох чоловіків і сховала їх, та й каже тоді: Се так, приходило до мене двох, та я не знала, звідкі вони;

⁵ А як засовувано ввечорі потемки двері, так вони й пійшли собі. Куди сї люде пійшли, не знаю; однакже наздоганяйте їх швидко, так певно наздоженете!

⁶ Вона ж одвела їх на крівлю хати, та й сховала в снопах льону, що складено було в неї на горищі.

⁷ Люде ж ті вганяли за ними по дорозі до Йорданї, до броду, а міські ворота замкнено, скоро повиходили люде, що за ними гнались.

⁸ Перше ж ніж повкладались ті спати, прийшла вона до них на горище,

⁹ Та й каже їм: Я добре знаю, що Господь надїлив сю землю вам, бо на нас напав страх перед вами і всі осадники сієї землі помліли перед вами;

¹⁰ Бо ми чували про те, як Господь висушив воду в Червоному морі перед вами, як йшли ви з Египту, і що ви вчинили обом царям Аморійським, що були по тім боці Йорданї, Сигонові та Огові, що ви їх вигубили;

¹¹ Як же ми про те перечули, так серця повдавались у тугу і в кожного зомліло серце перед вами; бо

Господь, Бог ваш, се Бог на небі вгорі і на землі внизу.

12 Тим же то забожіть мені Господом, що за мою добрість до вас і ви покажете добрість домові отця мого тай дайте мені вірний знак,

13 Що ви батька мого й матір мою, братів моїх і сестер моїх, тай усе домовництво їх зоставите живими, і нас обороните від смерті.

14 І відказали їй чоловіки: Наші душі позакладаємо за ваші душі, коли не зрадите нас у нашій справі; і як оддасть нам Господь сю землю, ми до тебе обернемось із добрістю й щиростю

15 Тоді вона попускала їх вікном по мотузіві додолу: бо хата її була при міському мурі, і жила вона коло муру.

16 І мовляла вона їм: Берітьесь у гори, ато погоня наткнеться на вас; загайтесь там ховаючись три дні, покіль погоня вернеться, а там уже пійдете своєю дорогою.

17 І відказали їй чоловіки: Ми ж додержимо божби, що примусила нас побожитись.

18 Як же увійдемо в'цю землю, мусиш тоді привязати червону мотузку тут до вікна, що спустила нас додолу, та поприводь у хату до себе твого батька, і твою матір і твої брати і всю родину вашу.

19 Хто тоді вийде за твої ворота на улицу, кров його буде на його голові, а ми будемо безвінні. Усі ж ті, що будуть із тобою тут, за них ми одвічати мем, коли б хто приторкнувсь до них.

20 Коли ж ти зрадиш нас у 'цій нашій справі, ми будемо свобідні від сієї нашої божби, що мусіли побожитись тобі.

21 Вона ж їм каже: Нехай станеться по вашому слову. Тут відпустила їх, і пійшли вони своєю дорогою, а вона привязала до вікна червону мотузку.

22 І побрались вони в гори та й гаялись там три дні, покіль погоня вернулась. Погоня ж шукала їх скрізь по дорозі, та не знайшла.

23 Вернулись потім два чоловіки і спустились із гір, а перейшовши Йордань, прийшли до Йозея Нуненка, і оповіли йому про все, що спіткало їх.

24 І промовив Йозей: Подав нам Господь в руки всю землю: бо й усі осадники тієї країни поміли перед нами.

3

1 І встав Йозуа рано вранці, і рушили вони далше з Ситтима та й прийшли до Йордані, він з усіма синами Ізраїля, й обночувались там перш ніж перейшли.

2 Як же вплило три дні, проходила старшина громадська по таборі,

3 І повеліла народові кажучи: Як побачите скриню завіту Господа, Бога вашого, що несуть її левити і сьвященники, так маєте рушати з вашого становища та й іти мете за нею.

4 Та тільки держіть просторонь між вами і нею до двох тисяч локот; не наближуйтесь до неї, та й знати мете сим робом, по якій дорозі простувати: по 'цїй бо дорозі ви досі не ходили.

5 Рече тоді Йозей народові: Дбайте про те, щоб очиститись, бо завтра чинити ме Господь чудеса між вами.

6 До сьвященників же промовив Йозей так: Возьміте скриню завіту, та й простуйте поперед людьми. І взяли вони скриню завіту та й простували поперед людьми.

7 Господь же рече Йозею: Сьогодні почну звеличувати тебе в очу всього Ізраїля, щоб вони зрозуміли, що яким був я до Мойсея, такий я й з тобою.

8 Оце ж повели сьвященникам, що несуть скриню сьвідчення, так: Зойшовши з берега Йорданської води, зупинітесь ув Йордані.

9 І промовив Йозей синам Ізрайлевим: Приступіте і вислухайте слова Господа, Бога вашого.

10 І сказав Йозей: Ось по чім знати мете, що серед вас присутен Бог живий і що він проганяти ме з перед вас Кананіїв, Гетіїв, Гевіїв, Ферезіїв, Аморіїв і Евузіїв:

11 Оце ввійде перед вами в Йордань скриня закону Господа, Бога всієї землі;

12 Виберіть же дванайцять чоловіка із родів Ізрайлевих, по одному з кожного покоління.

13 І скоро зупиняться в Йорданській воді сьвященники, що несуть ковчега Господа всієї землі, вода Йорданська перестане текти і стояти ме наче стіна.

14 Як же народ рушив з своїх наметів, щоб йти через Йордань, і сьвященники понесли скриню завіту поперед люду,

15 То, як тільки несучі ковчега, увійшли в Йордань, і ноги сьвященників, що несли скриню завіту, замочились в воді, — Йордань же виступає під жнива всуди з берегів своїх,

16 Зупинилась тоді вода, що текла згори, і стояла як мур аж до міста Адаму, та аж до Сартана; та ж вода, що ішла у низ до степового моря, до Соленого моря, стекла зовсім:

17 І народ переходив навпроти Ерихона; сьвященники ж, що несли скриню закону Господнього, стояли зупинившись на суші посеред Йордані, тим часом, як усі сини Ізрайлеві переходили по сухому дну, покіль увесь народ перейшов через Йордань.

4

¹ Як же перейшли всі люде через Йордань, сказав Господь Йозейові:

² Возьми із народу дванайцять чоловіка, по чоловікові з кожного покоління,

³ І повелить їм: Возьміте звідтіля, з посеред Йордані, з того місця, де стояли ноги сьвященників, дванайцять каменів, та й понесіть їх із собою тай покладіте на ночлізі, де обляжетесь про сю ніч.

⁴ І покликав Йозуа дванайцять чоловіка, що призначив із синів Ізраїля, по чоловікові з кожного покоління,

⁵ І повелів їм Йозей: Ідіть перед ковчега Господа, Бога вашого, на серед Йордані, та возьми кожен з вас по каменню на плечі, по лічбі поколінь синів Ізрайлевих,

⁶ Щоб були вони у вас повсячасним зваменнем; як питати муть вас колись ваші сини: Про що се камінне в вас?

⁷ Ви відказувати мете їм: Се про те, що вода Йорданська перестала текти перед скринєю закону Господнього, як вона переходила через Йордань. Вода Йорданська перестала текти; так і мусить се камінне бути синам Ізрайлевим памятником на всі вічні часи.

⁸ І вчинили сини Ізраїля так, як повелів їм Йозей, і взяли дванайцять каменів зпосеред Йордані, як Господь велів Йозейові, по лічбі поколінь Ізрайлевих, і перенесли їх із собою на те місце, де обночувались, та й поскладали їх там.

⁹ А Йозуа поставив посеред Йордані дванайцять каменів на тому місці, де стояли ноги сьвященників, що несли скриню сьвідчення, і стоять вони там по сей день.

¹⁰ Сьвященники же, ті, що несли ковчега, стояли

посеред Йордані, покіль закінчилось усе, що заповідав Господь Йозейові промовити до людей, згідно з усім, що заповідав Мойсей Йозейові, і покіль нарід сквапно переходив.

¹¹ Як же попереходили всі люде, перейшов і ковчег Господень і сьвященники поперід народу.

¹² А Рубенїї, Гадїї і пів покоління Манассієвого перейшли збройно передом синів Ізраїлевих, як заповідав їм Мойсей.

¹³ Силою до сорока тисяч збройного люду двинули вони перед Господом на війну в Ерихонські степи.

¹⁴ Того дня звеличив Господь Йозея в очу всього Ізраїля, і вони держали його тепер високо, так як Мойсея, поки було віку його.

¹⁵ І сказав Господь Йозейові:

¹⁶ Повели сьвященникам, що несуть скриню сьвідчення, щоб вийшли з Йордані.

¹⁷ І повелїв Йозей сьвященникам кажучи: Вийдіть із Йордані!

¹⁸ І як повиходили з Йордані сьвященники, що несли ковчега Господнього, і скоро стали їх ноги на суші, вернулась вода Йорданська на прежнє місце, та й зайняла всюди береги, як перше.

¹⁹ Нарід же повиходив із Йордані десятого дня первого місяця, та й отаборивсь у Галгалї на східній сторонї від Ерихону.

²⁰ Ті ж дванайцять каменнів, що взяли вони з Йордані, поставив Йозей в Галгалї,

²¹ І сказав до синів Ізраїля так: Коли ваші сини питати муть колись у батьків своїх: Що се за камінне?

²² То скажете синам вашим: Ізраїль перейшов тут через Йордань сухонїж,

²³ Бо Господь, Бог ваш, висушив Йорданську воду

перед вами, аж покіль ви перейшли, так само, як зробив Господь, Бог ваш, із Червоним морем, що висушив перед нами, аж покіль ми перейшли,

²⁴Щоб усі народи на землі знали, що рука Господня потужна, щоб ви боялись Господа, Бога вашого, поки вашого віку.

5

¹ Як же всі царі Аморійські по тім боці Йордані на заході, і всі царі Канаанські, що жили понад морем, почули, що Господь висушив Йорданську воду перед синами Ізрайлевими, докіль вони перейшли, так удались вони в тугу і не стало в них духа проти синів Ізрайлевих.

² Того часу повелів Господь Йозеюві: Пороби собі кам'яні ножі, та й почни обрізувати синів Ізрайлевих!

³ І поробив собі Ісус кам'яні ножі та й пообрізував синів Ізраїля на підгіррі Відрізків.

⁴ І ось про що Йозуа пообрізував: Усі люде, що вийшли з Єгипту, скільки було їх мужого полу, увесь військовий люд, повмірала в дорозі на пустині після того, як вийшли з Єгипту.

⁵ Всі ж ті, що вийшли, були обрізані; усіх же, которі породились у пустині в дорозі з того часу, як вийшли вони з Єгипту, не обрізувано;

⁶ Бо сорок років Ізрайлитяне блукали в пустині, покіль усі мужі спосібні до війни, що вийшли з Єгипту, вимерли, тому що не слухали вони слів Господніх; а Господь клявсь їм, що не побачать землі, котору з клятьбою обіцяв батькам їх, наділити їм землю текучу молоком та медом;

⁷ Та на їх місце поставив сини їх; сих Йозей й пообрізував; бо вони були не обрізувані, тим що в дорозі їх не обрізувано.

8 Як же пообрізувано всіх до одного, пробували вони на своєму місці в таборі, аж покіль повигоювались.

9 І сказав Господь Йозейові: Сьогодні зняв я з вас сором Египецький. Тим і проложено призвіще тому місцю Галгал (сміховище) по сей день.

10 І оставали сини Ізрайлеві в Галгалі, тай сьвяткували паску на чотирнайцятий день місяця ввечорі там на степах Ерихонських.

11 І їли вони на другий день паски неквашений хліб та пражене зерно із уроджаю тієї землі того ж самого дня.

12 На другий же день перестала падати манна, як вони стали їсти хліб з уроджаю тамешної землі; і не було більш манни у синів Ізрайлевих. Оце ж харчувались вони вже в тім році з уроджаю Канаан землі.

13 Як стояв же Йозуа під Ерихоном, зняв він раз очі та й бачить, що стоїть навпроти його чоловік із голим мечем у руці. І приступив до нього Ісус та й питає: Чи ти наш, чи з ворогів наших?

14 А той відказав: Ні, я гетьман війська Господнього, і прийшов тепер сюди. І впав Йозуа на лице своє та й поклонивсь йому; тоді питає в його: Пане, що ж повелиш ти слугі своєму?

15 Рече тоді гетьман війська Господнього до Йозея: Ізуй обуву твою з ніг твоїх, бо місце, де стоїш, сьвяте. І вчинив так Йозуа.

6

1 У Ерихоні ворота були зачинені, а зачинивсь він зі страху перед синами Ізраїля, так що нікому не можна було виходити й увіходити.

² І сказав Господь Йозейові: Подам тепер тобі на поталу Ерихон вкупі з його царем і військовими мужами.

³ Будете обходити місто навкруги всі спосібні до війни по одному разу, а чинити меш так шість день рядом;

⁴ І сім сьвященників нехай носять сім труб із баранячого рога перед кивотом; на семий же день обійдете місто сім раз, а сьвященники трубити муть у труби.

⁵ Як же затрублять ювілейні труби, то весь люд, скоро почує трубний голос, нехай загукає боевим гуком; тоді мури міста впадуть руїною, і народ увійде в город, кожний звідти, де стояв.

⁶ І покликав Йозей Нуненко сьвященників, і озвався до них: Будете обносити скриню закону, а сім сьвященників нехай несуть сім труб із баранячого рога перед ковчегом Господнім.

⁷ Тоді повелів людові: Ідіте й обходьте город навкруги, збройні ж пійдуть поперед ковчега Господнього.

⁸ Як же дав Ісус людові такий наказ, виступило тоді перед Господом сім сьвященників, що несли сім труб з баранячого рога, і пійшли та затрубили в труби; скриня завіту Господнього поступала за ними.

⁹ А збройні йшли поперед сьвященниками, що трубили в труби, велика ж громада йшла поза ковчегом, тим часом як передні трубили в труби.

¹⁰ І повелів Йозей людові: Гледіть же, не гукайте, не чиніть крику, ба й одного слова не промовляйте, аж покіль я звелю вам: Гукайте! тоді й гукати мете.

¹¹ І обніс він один раз Господню скриню навкруги міста; тоді вернулись у табір та й обляглись у таборі.

¹² Йозей же устав рано вранці, і сьвященники взяли

скриню закону Господнього,

13 А сім з них, що несли сім труб ювілейних поперед ковчегом Господнім, трубили неперестаючи в труби, а збройний люд йшов поперед ними, велика ж купа йшла позад ковчега Господнього, тим часом як ті трубили безперестанно в труби.

14 Сим робом обійшли вони й на другий день город, та й вернулись до табору. Так чинили шість день за рядом.

15 На семей же день повставали рано, як зачервоніла рання зоря, та й обійшли город звичайним робом сім раз навкруги; тільки того дня обійшли місто навкруги сім раз.

16 За семим же разом затрубили сьвященники в труби, а Йозуя сказав людові: Здиймайте гук, бо Господь піддав вам місто.

17 Місто же се з усім, що в йому є, мусить бути проклятим перед Господом; тільки блудниця Рагаба з усіма, що з нею у хаті, зістанеться жива; вона бо переховала посланців, що ми їх посилали.

18 Ви ж гледіть, остерегайтесь, щоб хто не взяв собі що небудь із проклятого посьвяту. Сим би ви підвели під прокляття й самий табір Ізраїлів і довели його до погібелі.

19 Ні, ні! усе срібло й золото і все мідяне й залізне знарядде нехай присьвятиться Господеві і ввійде в його скарбівню.

20 Тоді загукали люде і затрубили сьвященники в труби. Як же люд почув, що трублять, тоді загукали всі страшеним криком, і мури міста впали руїною; нарід же ринув у город, кожен звідти, де стояв; сим робом і опановано місто.

21 І простерли мечем прокляття на все, що було в городі, на чоловіка й жінку, на молодого й старого,

на вола й овеча й осла.

²² Обом же тим, що ходили на розглядини, повелів Йозей: Ідіте в хату тої блудниці та приведіте звідти сюди молодицю з усією ріднею її, як заприсягли ви їй!

²³ І пійшли молодики, що ходили на розглядини, та й привели Рагабу з її батьком і матір'ю, з її братами й іншими домовниками; і всю рідню її вивели та й остановили за табором Ізраїльським.

²⁴ Місто же і все, що було в ньому, пустили пожаром, тільки срібло та золото та мідяний і залізний посуд віддали в скарбівню Господнього дому.

²⁵ А блудницю Рагабу і батьківську родину її і всіх що були в неї, zostавив Йозуа живими і пробуває вона в потомках своїх у Ізраїлі по сей день; бо переховала посланьців, що послав був Ісус на розглядини в Ерихон.

²⁶ Того часу вимовив Йозей такий проклін: Будь проклят перед Господом чоловік той, що зважився б сей город Ерихон відбудувати! Роскопуючи ґрунт на основини його, перворідня сховає, а на послідньому з дітей нехай построїть ворота його.

²⁷ Господь же був з Йозеєм і слава його носилась по всій країні.

7

¹ Та сини Ізрайлеві прогрішилились велико, бо взяли з залятого: Ахан син Хармія, сина Сабдієвого, сина Зариного, покоління Юдиного, взяв із залятого, і запалав гнів Господень проти синів Ізраїля.

² Саме тоді послав Йозей людей у Гай поблизу Бет-Авена, на схід сонця від Бетеля, та й наказав їм: Ідіте в ту країну на розглядини. І пійшли люде на розглядини, та й розгледіли Гай.

³ Вернулись тоді до Йозея та й оповідають йому: Не треба йти туди всім народом, а нехай би пішло чоловіка зо дві чи зо три тисячі та й підневолять той Гай. Шкода тобі ввесь люд наш трудити, бо їх там омаль.

⁴ От і пішло туди людей тисяч ізо три чоловіка, та вони повтікали з бою перед Гаянами.

⁵ І побили з них Гаяне з трийцять і шість чоловіка, вганяли за ними зперед городських ворот аж до Себариму, і били втікаючих з узгіря; тоді потаяло у народу серце і взялось водою.

⁶ Йозуа роздер одежу на собі та й упав ниць перед ковчегом Господнім, і лежав аж до вечора, він і громадські мужі в Ізраїлі, і посипали собі землю голови.

⁷ І рече Ісус: Ой Господи Боже: чи на те ж перевів еси людей сих через Йордань, щоб нас подати Аморіям на поталу? Ой коли б ми були наважились осістись по тім боці Йордані!

⁸ Тільки ж бо я благаю тебе, Господи, навчи, що маю казати після того, як Ізраїлитяне мусіли втікати перед своїми ворогами?

⁹ Як почують про се Канаанії та й усі осадники землі сієї, так обсядуть нас навкруги, та й викоренять імя наше з землі. Що ж ти вчиниш тоді про твоє велике імя?

¹⁰ Господь же відказав Йозейові: Устань! Про що се лежиш на твоему лиці?

¹¹ Ізраїль провинив; переступив мій заповіт, що я заповідав їм, та й присвоїли собі щось із проклятого. Сим робом учинили вони злодійство, а й надто ще вкрадене сховали між своїм посудом.

¹² От через що не здоліли сини Ізраїлеві встояти перед своїми ворогами, а мусіли перед своїми ворогами навтеки втікати: бо й сами під проклятте

підпали. Тим же то не буду я з вами довше аж поти, покіль проклятих не вигубите зміж себе.

13 До діла! освятити люд і повели: Дбайте про те, щоб на завтра були чисті: бо так сказав Господь, Бог Ізраїлів: Прокляте у тебе Ізраїлю! Тим не здолієш встояти перед ворогами твоїми, докіль не звернеш від себе те, що передане проклонові.

14 Про се ж то завтра рано вранці нехай приходять сюди покоління за поколінням, і те покоління, котрє зазначить Господь через жереб, те нехай приступає по племенам, а котрє племя вкаже Господь, те нехай приступає родинами; котору ж родину зазначить Господь, та нехай приступає по одинцю, чоловік за чоловіком.

15 Того ж, котрий піймається на заклятій річі, нехай сплять живцем з усім його майном: бо переступив заповіт Господень і вчинив погань в Ізраїлі.

16 Оце ж назавтра вранці повелів Йозуа приступати покоління за поколінням, і показалось покоління Юдине.

17 Тоді звелів приступати племенам Юдиним, і зазначено племя Зарине. Тоді звелів приступати родині Зариній, і зазначено родину Сабдієву.

18 Тоді вже звелів приступати родині чоловік за чоловіком, та й зазначено Ахана, сина Хармієвого, сина Сабдієвого, сина Зариного, із покоління Юдиного.

19 І сказав тоді Йозей Аханові: Сину мій, ушануй Господа, Бога Ізрайлевого, та й признайся, і скажи мені, що вчинив еси; не втаюй передо мною нічого!

20 І відказав Ахан Йозейові і каже: Справді я провинив проти Господа, Бога Ізрайлевого, те й те вчинив:

21 Побачив я між лупом гарне убранне Синеарське та дві сотні сиклів срібла та золотий язик вагою в

пятьдесят сиклів. Полакомивсь на се, узяв тайкома, і воно в мене закопане в землі в мойму наметі, а срібло під ним насподі.

²² Послав тоді Ісус посланці, і побігли вони до намету, аж воно так: сховано в наметі в його, а срібло насподі.

²³ І взяли вони все те з намету та й принесли до Ісуса і до всіх Ізраїлитян, та й положили перед Господом.

²⁴ Йозей же узяв Ахана Зариненка, срібло, убранне і золотий прут, і синів його, й дочки, воли його, осли й вівці і намет його, і все майно його, і попровадили їх і все на Ахор-долину.

²⁵ І промовив тоді Йозуа: Про що довів еси нас до недолі? Тепер подасть тебе в недолю Господь. І побили його каміннем усі Ізраїлитяне, та й попалили побитих, і наметали на них камінне.

²⁶ І насипано над ним високу могилу камяну, що стоїть там й по сей день. Господь же оебернувся від завзятого гніва свого. Тим прозивається те врочище Ахор-долина й по сей день.

8

¹ І рече Господь Йозейові: Не лякайся і не вдавайсь у тугу. Бери весь люд спосібний до війни з собою, та й іди проти Гаю. Подам тобі на поталу царя Гайського, нарід його, город його й землю його.

² І зроби з Гаєм і з царем його, як учинив еси з Ерихоном і з царем його; однакже, скільки знайдете лупу там і скотини, заберете собі. Заляжете ж засадам на місто його ззаду.

³ І встав Ісус з усім збройним людом, щоб ійти проти Гая. Ісус вибрав трийцять тисяч хоробрих людей, та й вислав їх уночі.

⁴ І наказав їм: Слухайте! Мусите залягти на місто, і то позадь міста, з заходу сонця, та не надто далеко від города і бувайте всі напоготові.

⁵ Я ж і всі люде, що зо мною, рушимо проти міста, і як вийдуть вони проти нас уперше, щоб на нас бити, ми будемо втікати перед ними,

⁶ І гнати муть нас поти, покіль відріжемо їх від міста; бо міркувати муть: Біжать утеком од нас, як і вперед.

⁷ А як ми будемо втікати, то ви встанете тоді з залягу та й опануєте город: Господь, Бог ваш, подасть вам його в руки.

⁸ Як же город опануєте, тоді запалите його огнем. По слову Господньому чинити мете. Гледіть, се я вам приказаз!

⁹ Оце ж вислав їх Йозей, і залягли вони в засідку, вибравши місце між Бетельом і Гаєм, на захід сонця від Гаю. А Ісус ночував ту ніч між збройним людом.

¹⁰ Назавтра вранці перегледів Йозей військовий люд, і тоді рушив із старшиною Ізрайлевою поперед війська на місто Гай.

¹¹ І йшов увесь військовий люд, що був з ним, і наблизились вони до города, та й отаборились на північному боці міста, так що між ними і містом була долина.

¹² Тоді взяв він до пяти тисяч чоловіка та й посадив засідком між Бетельом та Гаєм на західному боці міста позадь нього.

¹³ І як отаборилось військо на півночі від города, а його задні люде стояли на захід сонця від города, зостававсь Йозей вночі насеред долини.

¹⁴ Як довідався ж про се Гайський царь, заметушились городяне і рушили рано, щоб ударити на Ізраїля, сам царь і все військо його, на призначене

місце, на схід сонця від степу. Та не знав про те, що на заході від города залягли на нього засідком.

15 Ісус же і всі Ізраїлитяне допустили на себе вдарити та й кинулись утеком ид степу.

16 Тоді наказано всім людям, що були в городі, уганяти за ними; уганяючи ж за ними, віддалялись вони все даліше та даліше від міста.

17 І не зосталось нікого в Гаї і в Бетелї позаду, щоб не метнувся за Ізраїлем; і покинули вони місто з відчиненими ворітьми позад себе і вганяли за Ізраїлем.

18 І промовив тоді Господь до Йозея: Простягни списа, що в руці в тебе, проти Гаю, бо подам його тобі в руки. І простяг Йозей списа, що був у руці в нього, проти міста.

19 Люде ж ті, що лежали в засіді, схопились, як простяг він руку, і ввійшли в город та й опанували його, і зараз підпалили місто огнем.

20 Озирнуться тоді Гаяне, коли ж дим над містом устає до неба; тоді втерляли вже снагу сюди чи туди втікати, бо й ті, що втікали, обернулись проти них.

21 Бо ж Йозей і всі Ізраїлитяне, побачивши, що місто позадь їх опановано та димова хмара встає понад городом, обернулись назад і побивали Гайських горожан.

22 А ті, що взяли і запалили місто, вийшли з міста на стрічу своїм, а они опинились тепер серед Ізраїлитян, так що сі били на них і по цім і по тім боці; і бито їх поти, покіль не зісталось із них нікого, щоб утекти чи рятуватись.

23 Царя ж Гайського взято живцем і приведено перед Йозея.

24 Як же вигубили Ізраїлитяне всіх осадників Гайських в чистому полі, в степу, де їх наздоганяно,

і як вони попадали від меча всі до останнього, то вернулись усі Ізраїлитяне у Гай, та й повигублювали всіх осадників його.

²⁵ А було всіх тих, що полягли того дня, і чоловіків і жінок, дванайцять тисяч осадників Гайських.

²⁶ Йозуа же не спускав руки своєї, що держав у ній списа, докіль не передав прокляття всіх осадників Гайських.

²⁷ Тільки скотину та здобутий в місті луп позабирали Ізраїлитяне собі по наказу Господньому, що дав Господь Йозейові.

²⁸ Йозей ж пустив Гай на пожежу і зробив з нього могилу на вічні часи, пустку по сей день.

²⁹ А царя Гайського повісив на шибениці до вечора. Як же сонце зайшло, повелів Йозей зняти його трупа з шибениці і кинуту його у воріт міста та й насипано над ним високу камяну могилу, що стоїть там і по сей день.

³⁰ Тоді ж таки спорудив Йозуа жертівника Господеві, Богу Ізрайлевому, на Гебал горі,

³¹ Як заповідав раб Господень Мойсей Ізраїлитянам, як стоїть написане в книзі закону Мойсейового, жертівник з нетесаних каменів, що необроблювано їх залізним знаряддем, і принесли вони на ньому всепаленне Господеві і зложили жертви мирні.

³² І написав він там на каменнях відпис Мойсейового закону, що написав сей синам Ізрайлевим.

³³ І поставали всі Ізраїлитяне, громадські мужі і князі і судді по цім і по тім боці скрині свідчення навпроти съвященників Левійських, що носили скриню закону Господнього, так приходні, як і горожане, одна половина їх навпроти Гарисим гори, а друга половина навпроти Гебал гори, як

се приказав було раб Господень Мойсей перше, на те, щоб благословляти людей Ізраїля.

³⁴ І потім прочитав він усі слова закону, і благословення і прокляття, так, як воно написано в книзі закону.

³⁵ Не було нічого з усього того, що заповідав Мойсей усій громаді Ізраїльській, чого не прочитав би Йозей перед усією громадою Ізраїля, перед жіноцтвом, і перед малечою і перед чужницями, що перебували з ними.

9

¹ Як же, почули про се всі царі, що жили по тім боці Йордані по горах і долинах і всюди вповдовж низини великого моря та й до Ливану: Гетії, Аморії, Канаанії, Ферезії, Гевії й Евузії,

² То й зібрались вони докупи, щоб єдинодушно воювати Йозея й Ізраїля.

³ Та осадники Габаонські, як почули, що вчинив Йозуа з Ерихоном та з Гаєм,

⁴ Піднялись на хитрощі: набрали харчі на дорогу і обвішали свої осли драними торбами та старими подертими й посшиваними бурдюками на вино,

⁵ І повбувались у старе й полатане обуве і повдягались у стару подрану одіж, а весь харчовий хліб у них був черствий та покрушений.

⁶ Оттак прийшли вони до Ісуса в табір під Галеал, і промовили до нього й до громадських мужів Ізраїльських: з далекої землі прийшли ми, тож зробіте з нами мирову умову.

⁷ Громадські ж мужі Ізраїля відказали Гевіям: Може ви живете поблизу нас, то й як же нам та чинити з вами умову?

8 І відказали вони Йозейові: Ми хочемо твоїми підданими бути. Йозуа ж каже їм: Хто ви такі, і звідкіля прийшли?

9 А вони відказали йому: З вельми далекої землі прибули ми, раби твої, в ім'я Господа, Бога твого: бо чували про нього і про все, що він удіяв Єгиптіям,

10 І що він учинив царям Аморійським, що жили по тім боці Йордані, Сигонові, цареві Гезбонському, та Огові, цареві Базанському в Астароті.

11 Тим же то наша старшина й усі осадники нашої землі повеліли нам: Обмисліть себе живністю на дорогу та йдіте назустріч їм, та й промовте до них: Хочемо бути підданими вашими, тож учиніте з нами умову.

12 Ось який хліб у нас! Узяли ми гарячим іще його з нашої домівки на харчування, як вийшли в дорогу до вас; а тепер він зачерствів і покрушився.

13 А се винові бурдюки: Були вони нові, як ми їх наливали, а тепер подрані. Ось і наша одіж і обуве наше: повитирались в далекій дорозі.

14 І взяли громадські мужі трохи харчі їх (покушати), та не поспитали в Господа ради.

15 І запевнив їм Йозуа безпеку і вчинив умову з ними, щоб zostавити їх живими. І поклялись їм громадські мужі присягою.

16 Як же уплило три дні після того, як зроблено мирову угоду з ними, виявилось тоді, що вони були зблизька, сусіди їх;

17 Бо коли рушили Ізраїлитяне в дорогу, то прийшли на третій день до їх міст; а міста ті були: Габаон, Кафира, Беерот і Кириятарим.

18 І не заподіяли їм Ізраїлитяне ніякого зла, бо мужі громадські клялись їм Господом, Богом Ізраїлевим, у присязі. І нарекала вся громада на

мужів громадських.

19 Та всі мужі громадські промовили до всієї громади: Ми кляли́сь їм Господом, Богом Ізрайлевим; тим то й не годиться нам приторкнутись до них;

20 А зробимо їм ось що: Нехай собі живуть на сьвітї, щоб не вдарив на нас гнів Божий за клятьбу, що ми заприсягли їм.

21 А ще промовили до них мужі громадські: Нехай живуть собі на сьвітї, за теж будуть вони дроворубами та водоносами про всю громаду; і пристали всі на те, що сказали їм мужі громадські.

22 І покликав їх Ісус, і каже їм: Про що ви ошукали нас упевнивши: ми, мовляли, живемо далеко од вас, коли живете близько нас?

23 Оце ж ви будете раби проклятущі і ніхто з вас не вийде на волю, будете дроворубами та водоносами для дому Бога мого!

24 І відказали вони Йозейові: Переказано було нам, рабам твоїм, що Господь, Бог твій, дав рабові своєму Мойсейові такий обіт, що наділить вам усю землю, а всі осадники землі вигубить. Тим полякались ми вельми, що позганяєте нас із сьвіту, та й учинили таке діло.

25 Тепер же ми оддані тобі в руки; чини з нами, що тобі здається добрим і праведним.

26 Так і вчинив з ними Ісус, та й оборонив їх сим робом від Ізрайлитян, що не повбивали їх.

27 І зробив їх Йозуа тоді дроворубами та водоносами про всю громаду й про жертівник Господень, і так воно зісталось аж по сей день на тому місці, яке б ні вибрав Господь.

10

¹ Як же дочувсь Адониседек, царь Єрусалимський,

що Йозуа опанував Гай і кинув на його проклін та що він так учинив із Гаєм і царем його, як учинив з Ерихоном та царем його, а відтак що осадники Габатона вчинили примирря з Ізраїльом і zostались між ними живі,

² Тоді налякався він вельми, бо Габатон був город великий, як звичайно місто царське, а й більше ніж Гай, і всі городяне його були хоробрі.

³ То ж послав Адониседек, царь Єрусалимський, до Гогама, царя Гебронського, і до Фирама, царя Ярмутського, і до Яфія, царя Лахиського, і до Дебира, царя Еглонського, і повелів їм сказати:

⁴ Прибувайте до мене та підпоможіте мене, щоб нам побити Габаоніїв, бо вони вчинили примирря з Йозеюм й Ізраїлителями.

⁵ Тоді скупились докупи пять царів Аморійських: царь Єрусалимський, царь Гебронський, царь Ярмутський, царь Лахиський, царь Еглонський, з усім їх військом, і прибули вони і всі потуги їх, та й облягли Габаон та й почали бити на його.

⁶ І послали осадники Габаонські послы до Йозуа в табір у Галгал і повеліли сказати йому: Не покидай рабів твоїх у лихій годині. Прибувай до нас хутко на підмогу, та й рятуй нас: бо всі царі Аморійські, що живуть по горах, поскуплювались проти нас.

⁷ От і двинув Йозуа із Галгала з усією боевою потугою своєю і з усіма хоробрими.

⁸ І рече тоді Господь Йозеюві: Не лякайся їх: бо я подам їх тобі на поталу; не встоїть ніхто з них перед тобою.

⁹ І Йозуа наступив на них несподівано, йшов бо з Галгала всю ніч.

¹⁰ І привів Господь їх у безлад перед Ізраїлителями, і сі побити їх великим побоєм під

Габаоном, і вганяли за ними по дорозі, що йде в гору до Беторона, і побивали їх в утеках аж до Азека й Македа.

11 Як же вони втекали перед Ізраїльом та спускались від Беторона, тоді Господь спустив на них з небес страшений град мов камінне аж до Азека, і побивав їх; більш було тих, що згинуло від камяного гряду, ніж тих, що мечем побивали Ізраїлитяне.

12 Тоді покликнув Йозуа до Господа, як подав Господь Аморіїв на поталу Ізраїлеві, і промовив перед Ізраїлем: Сонце, стій над Габаоном; місяцю, над Аялоном!

13 І зупинилось тоді сонце, і не йшов по небу місяць, докіль Божий люд помстився над своїми ворогами! Чи ж не стоїть се написане в книзі Праведнього: Зупинилось сонце посеред неба і не квапилось воно сідати мало не цілий день!

14 І не було такого дня, як оний, ні перше, ні навпослі, щоб Господь слухав чийого б ні було голосу: сам бо Господь воював за Ізраїля.

15 І вернувсь Йозей і весь Ізраїль із ним до табору в Галгал.

16 Пять же царів тих повтікали та й поховались у печері під Македою.

17 І сказано Йозейові: Пять царів седять сховавшись у печері під Македою.

18 І повелів Йозей: Котіте величезні камені до челюстей печери та поставте скілька чоловіка коло неї стерегти їх.

19 Самі ж не гайтесь, а вганяйте за вашими ворогами і побивайте їх задніх людей; не давайте їм увійти в їх міста, бо Господь, Бог наш, подав їх вам у руки ваші.

20 Як же докінчав Йозуа та сини Ізраїлеві побивати

їх страшенним боєм, так що вони мало не всі вигинули, а хто zostавсь од них, ті повтекали в утверджені міста,

21 Тоді увесь люд вернувся веселий до табору до Ісуса під Македою, і ніхто вже не важивсь бовкнути против Ізраїля.

22 Звелів тоді Йозуа: Відчиніте челюсті в печері та виведіть тих п'ять царів з печери.

23 І вчинили так, і привели до нього тих п'ятох царів із печери: царя Єрусалимського, царя Гебронського, царя Ярмутського, царя Лакхиського і царя Еглонського.

24 Як же приведено тих царів до Йозея, поскликав Йозей усіх мужів громадських Ізраїля, і сказав старшині військового люду, що ходили з ним у поход: Приступіте й постаньте ногами вашими на гамалики (шиї) сим царям. І приступили вони, та й постали ногами своїми на гамалики їм.

25 І рече до них Йозуа: Не лякайтесь і не бійтесь, бувайте кріпкі й мужні, бо так чинити ме Господь з усіма ворогами вашими, що з ними воювати мете.

26 І звелів потім Йозуа повбивати їх і повішати на п'ятох шибеницях; і висіли вони на шибеницях аж до вечора.

27 А як сідало сонце, повелів Ісус поздіймати їх із шибениць; і поздіймано їх і повкидано тоді в печеру, де вони поховались були, і поприкочувано великі камені до челюсти печери, де вони лежать і по сей день.

28 А город Македу опанував Йозуа того ж дня, завоював в кривавому бою і положив на його царя прокляття і на місто і на всіх, що були в городі, не давши оціліти нікому; а з царем Македським поступив так само, як із царем Ерихонським.

29 Тоді двинув Йозуа від Македи з усім Ізраїлем на

Либну і воював з Либенськими осадниками.

30 І подав Господь се місто з його царем на поталу Ізраїлеві, і звоювали вони його в кривавому бою, та й побили всіх людей не давши утекти нікому, а з царем його розправились вони так, як розправились із царем Ерихонським.

31 Тоді двинув Ісус і ввесь Ізраїль із ним від Либни, на Лахис, обліг його та й почав на нього бити.

32 І подав Господь Лахис на поталу Ізраїлеві, і опанували вони його на другий день, і звоювали його в кривавому бою, і побили всіх людей, що там були, так само як учинили з Лахисом.

33 Тоді прийшов Горам, царь Газерський, на підмогу Лахисові; та Йозуа побив і його й військо його, так що не втік із них ніхто.

34 Тоді двинув Йозуа з усім Ізраїлем від Лахиса на Еглон, і облягли вони його та й почали бити на нього.

35 І опанували його того ж дня, та й звоювали його, і на все живуче, що було там, кинув він того дня проклін так само, як розправивсь із Лахисом.

36 Тоді пійшов Йозей з усім Ізраїлем від Еглона на Геброн, та й розпочав бити на нього,

37 І зайняли вони його, та й звоювали мечем, і вбили царя його, і побили всіх осадників навкруги по їх займищах, так що ніхто не втік, як се розправився він із Еглоном. І розпростер на його він і на всіх людей, що там були, проклін.

38 Звідсі повернувся Йозуа з усім Ізраїлем проти Дебира, та й почав бити на нього.

39 І підгорнув його під свою силу вкупі з його царем і займищами навкруги, і побив їх і кинув проклін на всіх людей, так що не втік ніхто; як розправивсь із Геброном, так само розправивсь і з Дебиром, і з царем його, як він розправивсь з Либною й царем її.

⁴⁰ Сим робом звоював Йозей всю землю нагірню і полуденню й поділля й підгірря, і всі їх царі; так що ніхто не втік, і на все живе розтягнув проклін, як повелів Господь, Бог Ізраїльський;

⁴¹ І звоював Ісус всіх, що жили від Кадес-Барне до Гази і всю Гозен землю до Габаону.

⁴² І опанував Йозуа всіх царів їх одним походом, бо Господь, Бог Ізраїлів, воював за Ізраїля.

⁴³ А відтак вернувсь Ісус з усім Ізраїлем до табору в Галгал.

11

¹ Як же дочувсь про се Евин, царь Асорський, післав він послы до Йобаба, царя Мадонського, та до царя Симронського, та до царя Ахсафського,

² Та до царів, що царювали на півночі у нагірній землі та в степу на полудне від Киннарота, на поділлі, і в Нафот-Дорі понад морем,

³ До Канааніїв на схід сонця і на захід сонця, до Аморіїв, Гетіїв, Ферезіїв та Евузіїв у гори, і до Гетіїв, попід Гермонам в землі Массифі.

⁴ І виступили вони з усіма потугами своїми, така сила народу, така лічба їх, як піску на морському березі, і вельми багато коней та колесниць (возів).

⁵ І всі ті царі, змовившись один з одним, двинули та й отаборились укупі при водах Меромських, щоб ударити на Ізраїля.

⁶ І рече Господь Йозейові: Не лякайся їх: завтра о сій добі всі вони лежати муть перед синами Ізраїля; коням же їх поперерізуй жили а колесниці їх попали огнем.

⁷ От і напав їх Ісус з усією боєвою потугою своєю несподівано на Мером водах, та й кинувсь на них.

⁸ І подав їх Господь в руки Ізраїлитян, і били вони їх і гнали їх до Сидону великого і до Мисрефот-Маїму

і до Мицфи-долини на схід сонця, і перебили їх так, що не втік ніхто.

⁹ І розправивсь із ними Ісус так, як повелів йому Господь: коням їх поперерізував жили а боеві колесниці їх попалив.

¹⁰ Того ж часу, повернувши Йозуа, опанував Асор, і вбив царя його; бо Асор та був перше головою усім містам в цім царстві.

¹¹ І побили вони всіх людей, що там були, кинувши на їх проклін: ніщо живе не зосталось там, а самий Асор пустили димом.

¹² І загорнув Йозуа під свою руку всі городи царів тих вкупі з їх царями, та й поруйнував, і розпростер проклін на них, як повелів Мойсей, раб Господень.

¹³ Тільки ті міста, що стояли на вижинах, тих не пустили Ізраїлитяне димом, Асор же спалив Ісус.

¹⁴ А весь луп із тих городів і скотину, позабірали сини Ізраїля собі; усіх же людей побили і повикоренювали, не лишаючи нікого в живих.

¹⁵ Як заповідав Господь рабові своєму Мойсейові, так заповідав Мойсей Йозейові, і так учинив Йозей не опустивши з того ні слова, що Господь заповідав Мойсейові.

¹⁶ І оттак загорнув Йозуа всю горішню землю, всю полуденну країну, і всю Гозен-землю, і поділлі й степ, і гору Ізрайлеву і те поділлі, що до неї тяглося,

¹⁷ Від гори Халак, що тягнесь до Сеїру, аж до Баал-Гаду в Ливанській долині під Ермоном; і всіх царів позавоював та й повбивав.

¹⁸ Довго воював Йозуа з усіма сими царями.

¹⁹ Не було ні одного міста, щоб мирно піддалось Ізраїлитянам, окрім Гевіїв, осадників Габаонських: всі завоювали вони оружною силою;

²⁰ Було бо се від Господа, що закаменив серця їх

так, щоб вони одважувались на війну з Ізраїльом, щоб розпростирано на них проклін без милосердя і викоренювано їх, як заповідав Господь Мойсейові.

²¹ Того ж часу двинув Ісус та й повибивав Енакіїв по горах у Геброні, Давирі, в Анаві, по всіх горах Юдиних та Ізрайлевих; з містами їх, і розпростирав Йозуа на них проклін.

²² Не zostалос ні одного з Енакіїв у займищі синів Ізрайлевих; тільки в Газі, в Геті та в Азоті задержавсь останок їх.

²³ І опанував Йозуа всю землю, як се Господь заповідав Мойсейові, і віддав її в наслідде Ізрайлитянам поглядом на їх діленицю по поколіннях їх. І опочила земля од війни.

12

¹ О це ж ті, що царювали в тій землі, а сини Ізрайлеві осягли землю їх у державу: по тім боці Йордані на схід сонця, земля від Арнон-річки та й до Ермон-гір, і весь степ на схід сонця:

² Сигон, царь Аморійській, що царював у Гесбоні і панував над землею від Ароера, що при березі Арнон-річки, і над половиною Галаада до Есбок-річки, гряниці Аммонійської,

³ І над степом до моря Киннеритського на схід сонця та й до моря степового, Солоного моря, на схід сонця навпроти Бет-Ешимоту, а на полудне над містами, що під Фасгою.

⁴ А займище Огове, царя Базанського, що був з останніх Рефалів-велетнів і царював ув Астароті й Едреї,

⁵ І панував над Ермон-горами і Салхою і всім Базаном до гряниці Гессурійської і Маахійської, і над половиною Галааду до границі Сигона, царя Гесбонського.

6 Мойсей, раб Господень, та сини Ізрайлеві звоювали їх, а Мойсей, раб Господень, оддав ту землю у державу Рубеніям та Гадіям, та півколінові Манассія.

7 А се ті, що царювали в тій землі, що звоював Йозуа та сини Ізраїля по тім боці Йордані на захід сонця, від Баал-Гаду, в Ливан-долині та й до Лисих гір, що тягнуться до Сеїру, і що їх землю наділив Йозей поколінням Ізрайлевим у державу після ділениць їх,

8 По горах, на поділлї, на підгіррях, у степу і на полудні, землі Хеттїв, Аморїїв, Канаанїїв, Ферезїїв, Гевїїв і Евузіїв:

9 Царь Ерихонський, один; царь Гайський, поблизу Бетеля, один;

10 Царь Ерусалимський, один; царь Гебронський, один;

11 Цар Ярмутський, один; царь Лахиський, один;

12 Цар Еглонський, один; царь Гозерський, один;

13 Царь Дабирський, один; царь Газерський, один;

14 Царь Хормійський, один; царь Арадський, один;

15 Царь Либенський, один; царь Адулламський, один;

16 Царь Македський, один; царь Бетельський, один;

17 Царь Таппуахський, один; царь Хеферський, один;

18 Царь Афекський, один; царь Саронський, один;

19 Царь Мадонський, один; царь Асорський, один;

20 Царь Симрон-Меронський, один; царь Ахсафський, один;

21 Царь Таанахський, один; царь Мегиддонський, один;

22 Царь Кедеський, один; царь Йокнеамський коло Кармиля, один;

23 Царь Дорський коло Нафат Дору, один; царь

Гоїмський в Галатї, один;

²⁴ Царь Тирційський, один; усіх царів трийцять і один.

13

¹ Я к же був Йозуа вже вельми старий, промовив до нього Господь: Ти вже вельми старий і вбивсь у літа, а землі не занятої в державу ще дуже багацько.

² Ось яке ще займище зостається: Усі околиці Филістимські й увесь Гессур.

³ Від Сихора, що тече на схід сонця від Єгипту, аж до півношньої границі Екронської, вважаєсь займищем Канаанським; пять князїв Филістимських у нїй: Газський, Азотський, Аскалонський, Гетський, Екронський і Аввійський;

⁴ На полудні ж уся земля Канаанська від Меари Сидонської до Афека, до гряниць Аморійських.

⁵ Також земля Гевла, а там увесь Ливан на схід сонця, від Баал-Гаду під Ермон-горами аж поти, де вона йде на Емат,

⁶ Усіх нагірних осадників від Ливану до Мизрефот-Маїму, всіх Сидонян я попроганяю сам перед Ізраїльом; тільки поділи їх заздальгідь по жеребу між Ізраїля, як заповідав я тобі;

⁷ Оце ж поділи сю землю у наслідде девятьом поколінням та півколінові Манассієвому.

⁸ Покоління ж Рубена та Гада з другою половиною покоління Манассієвого одержали від Мойсея наслідде своє на тім боці на схід сонця від Йордані, як указав їм Господень раб Мойсей,

⁹ Від Ароера, що на березі Арнон-річки, і місто серед долини, та все поділле Медева до Дибону,

¹⁰ І всі городи Сигонові, царя Аморійського, що царював у Езбоні, до границі Аммонійської;

11 Також Галаад і займище Гессурське та Маахське, і всі Ермон-гори, і весь Базан до Салхи,

12 Усе царство Огове в Базані, що панував над Астаротом та Едреєю. Він походив від останніх Рефаїв-велетнів. Їх побив Мойсей і повиганяв.

13 Але сини Ізрайлеві не прогнали Гесуріїв ні Маахів; і zostались люде Гесурійські й Маахійські між Ізрайльом по сей день.

14 Тільки поколінню Левіїному не наділив ніякого паю: жертви та приноси Господа, Бога Ізрайлевого — се наслідде його, як Господь обітував йому.

15 І так наділив Мойсей поколінню Рубена наслідню державу після родів їх:

16 Границя їх була від Ароера, що на березі Арнон-річки, і місто, що посеред долини і все поділлі під Медевою,

17 Гесбон і всі міста, що на рівнині, і Дибон і Бамот-Баал і Бет-Баал-Меон,

18 Яаца, Кедемот, Мефаат,

19 Кириатаім, Сивма, і Церет-Сахар на горі Емек,

20 Бет-Фегор, і Азедот, Фасга, і Бет-Есимот,

21 І всі городи на поділлі і все царство Сигона, царя Аморійського, що царював у Езбоні, що його убив Мойсей укупі з князями Мадіямськими, Евієм і Рекемом і Зуром і Гуром і Ребою, князями Сигоновими, що панували в тій землі;

22 А віщунна Білеама Беоренка убили сини Ізрайлеві разом з іншими, що їх побили мечем.

23 А (західню) границю в Рубеніїв робила скрізь Йордань. Се було наслідде Рубеніїв, по родах їх, містах і селах їх.

24 І наділив Мойсей поколінню Гадовому, синам Гадовим, земельню державу по родах їх:

25 Границя була Язер і всі міста Галаадські, та

половина землі Аммонійської до Ароера, що стоїть на захід сонця від Рабби,

²⁶ Та від Гесбона до Рамат-Мицфи і Бетониму, і від Маганаїму до займища Дебирського.

²⁷ Далій на поділлі Бет-Гарам і Бет-Нимра і Сихот і Зафон, останок царства Сигонового, царя Езбонського, з Йорданню jako границею аж до полуденнього кінця Киннеретського моря, по тім боці Йордані на схід сонця.

²⁸ Се наслідня держава (деяких) родин Гадових, міста й села їх.

²⁹ Мойсей наділив і половині покоління Манассієвого земельну державу; наділив же ось чим (деякі) родини в півколіні Манассієвому.

³⁰ Займище їх простягалось від Маганаїма через увесь Базан, через усе царство Огове, царя Базанського і через усі села Яїрові в Базані, шістьдесять міст;

³¹ А половина Галааду, та Астарот і Едрея, головні городи в царстві Ога, царя Базанського, досталось синам Махировим Манассієнковим, половині синів Махирових, по родам їх.

³² От що дав Мойсей у степах Моабійських, по тім боці Йордані, на схід сонця навпроти Ерихону.

³³ Однакже поколінню Левііному не наділив Мойсей ніякого насліддя: Господь, Бог Ізраїлів він сам їх наслідде, як він й обітував їм.

14

¹ От що посіли в наслідню державу сини Ізраїлеві у Канаан землі, що поділили між ними Елеазар сьвященник та Йозуа Нуненко та старші голови в поколіннях Ізраїльських:

² А поділили через жереб, як заповідав Господь через Мойсея про девять з половиною поколінь;

³ Бо двом з половиною поколінням указав уже Мойсей по тім боці Йордані їх наслідню державу, а Левіям не наділив ніякого насліддя між ними.

⁴ Бо від синів Йосифових пійшли два покоління, Манассій та Ефраїм, а Левіям не дано ніякого земляного наділу в (обітованій) землі, тільки міста про житла та пасовища, що тягли до них, про їх скотину та про їх проче майно.

⁵ Як заповідав Господь Мойсейові, так і вчинили сини Ізраїля, як ділили землю.

⁶ Тоді приступили Юдині сини до Йозуї в Галгалі, і Калєб Ефунієнко Кенезієць промовив до його: Ти знаєш, що сказав Господь про мене й про тебе Мойсейові, чоловікові Божому, в Кадес-Барне.

⁷ Було мені тоді сорок год віку, як посилав мене раб Господень Мойсей з Кадес-Барне на розглядини, в (обітовану) землю, й я приніс йому звістку по щирому пересьвідчу мойму.

⁸ Земляки мої, що ходили зо мною відняли в люду весь дух, тим часом, я виявив себе в повні слухняним до Господа, Бога мого.

⁹ Того дня залявсь Мойсей так: Істовно, тобі та потомкам твоїм упаде в наслідню державу на вічні часи та земля, що ноги твої ступали по їй; бо ти явив себе вповні слухняним до Господа, Бога твого!

¹⁰ Оце ж Господь, справджуючи обітницю свою, держить мене на сьвітї сорок і пять год з того часу, як Господь вирік слово се Мойсейові, тим часом як Ізраїль блукав по пустині, а тепер мені вже вісімдесять і пять років віку.

¹¹ І досі ж я почуваясь таким сильним як і тоді, коли посилав мене Мойсей. Моя снага з того часу однакова й досі, як треба воювати, або сюди й туди ходити.

¹² Наділи ж мені сю нагірню землю, що про неї

глаголав того дня Господь: своїми ушима чув еси про се того дня. Там живуть Енакії і міста в їх великі й утвержені; та може Господь мені поможе повиганяти їх, як обітував Господь.

¹³ І благословив його Йозуа, та й наділив Калєбові Ефунієнкові Геброн у наслідню державу.

¹⁴ Тим же то й достав ся Геброн у наслідде Калєбові Ефунієнкові Кенезійцеві по сей день, бо він показав себе вповні слухняним до Господа, Бога Ізрайлевого.

¹⁵ Геброн же прозивавсь перше Кіріят-Арбе, як се звався між синами Енака один чоловік великий. І втихомирилась од війни земля.

15

¹ Уділ синів Юдиних по родинах їх випав такий: В межу з Ідумеєю був степ Син, від полудня, при кінці Темана;

² Їх полуденна гряниця сягала від кінця Солоного моря, від простираючогося на полудне затоку його;

³ І простягалась на полудне від Скорпіонового проходу до Зина і тягнулась на полудне від Кадес-Барне, і підіймається просто на полудне на Гезрон; та йде просто на Адар і повертає на Карка.

⁴ Звідтіля тягнеться на Азмон і йде далій до Египецької річки, і кінчиться над морем. Се полудення гряниця.

⁵ Всхідньою ж гряницею служить Солоне море, аж до в'устя Йордані. А гряниця від півночі починається від затоку морського від устя Йорданського.

⁶ Тоді підіймається гряниця вгору на Бет-Гоглу і йде на північ від Бет-Араби; далій тягнеться гряниця вгору до Боганового Каменя, Рубенєнкового.

⁷ Відтак тягнеться гряниця вгору на Дебир від Ахор-долини та й повертає од півночі на Галгал, що стоїть навпроти проходу Адуммимського, що

навпроти річки на полудні. Тоді тягнеться гряниця на Ен-Семесову Воду і йде далій до Рогел криниці.

⁸Тоді тягнеться гряниця в долину сина Енномового на полудне від нагірньої стіни Евузійської, се Ерусалим. Тоді тягнеться гряниця вгору на верх гори, що стоїть на захід сонця перед долиною Еннома і разом на північному кінці Рафаїм-долини.

⁹Від вершин же гори повертає до криниці Нефтоахводи і йде далій на городи Ефрон-гори і повертає гряниця на Баалу, се Кирият-Ярим.

¹⁰Від Баала ж повертає гряниця на захід сонця до Сеїр-гори, тягнеться дальше на північ нагірньої стіни Еаримської: се Кесалон, і йдучи на Бет-Самис, проходить через Тимну.

¹¹Тоді йде границя дальше на північ аж до нагірньої стіни Екронської, і повертає гряниця на Шикарон; проходить через Баал-гору, і йде далій аж до Ябнеїла та кінчиться край моря.

¹²Західню же гряницю робить скрізь велике море. Се гряниця навкруги синів Юдиних з їх родинами.

¹³Калєбові ж Ефунєнкові дав земляний наділ між синами Юди, як заповідав Господь Йозєйові: Арбів город, Енакового батька, се Геброн.

¹⁴І повиганяв Калєб ізвідтіля три сини Енакові, Сєсая, Ахимана і Талмая, потомків Енакових.

¹⁵Звідсі він двинув проти осадників Дабирських; Дабир же прозивавсь перше Кирият-Сефер.

¹⁶І обіцяв Калєб: Хто підневолить Кирият-Сефер й опанує його, віддам за того дочку мою Ахсу.

¹⁷І опанував його Готонііл, син Кєназа, брата Калєбового, і віддав за нього дочку свою Ахсу.

¹⁸Як же вели її до його, навчено її бажати собі в батька її поля, і злізла вона з осла, а Калєб спитав у її: Що тобі треба?

¹⁹Вона ж відказала: Дай мені благословєннє; дав бо

єси мені полуденню землю, дай же мені й криничані протоки. І дав їй Калєб криничані протоки верхові й криничані протоки низові.

²⁰ Се наслідня держава покоління синів Юдиних по родинах їх:

²¹ Були ж міста на полуденньому краї покоління Юдиного проти гряниці Ідумейської в полуденній країні, ось які: Кавцеїл, Едер і Ягур,

²² Кина, Димона, Адада,

²³ Кедес, Асор та Ітнан,

²⁴ Зиф, Телем та Балот,

²⁵ Газор-Хадата та Кіріат, Гезрон, інакше Газор,

²⁶ Амам, Шема і Молада,

²⁷ Газар-Гадда, та Хешмон та Бет-Палет,

²⁸ Газар-Шуал, Беер-Себа і Визіотея, та й ті займища, що до них тягли,

²⁹ Баала, Ім і Ацем,

³⁰ Елтолад, Кезил і Хорма,

³¹ Циклаг, Мадмана, та Сансана,

³² Леваот, Шелихим, Аин і Риммон: усіх двайцять і девять міст із селами їх.

³³ На поділлі: Ештаол, Зора і Ашна,

³⁴ Заноах, Ен-Ганним, Таппуах, та Гаенам,

³⁵ Ярмут, Одоллам, та Сохо і Азека,

³⁶ Шаараїм Адитаїм Гедера або Гедеротаїм — чотирнайцять міст із їх селами,

³⁷ Зенан, Хадаша, та Мигдал-Гад,

³⁸ Дилеян, Мицфе та Йоктеїл,

³⁹ Лахис, Воцкат і Еглон,

⁴⁰ Хаббон, Лахмас і Хитлис.

⁴¹ Гедерот, Бет-Дагон, Наема, та Македа — шіснайцять міст з їх селами.

⁴² Либна, Етер і Ашан,

⁴³ Іфтах, Ашна, Незиб,

44 Кеїла Ахсиб та Мареша — дев'ять городів з їх селами.

45 Екрон з його містами й селами,

46 І від Екрону та й до моря все, що коло Азота, з селами їх.

47 Азот, належні до нього міста й села його, Газа з її містами й селами, до річки Єгипецької. Західню ж гряницю значить скрізь велике море.

48 По горах же: Самир, Яттир і Сохо,

49 Данна, Кириат-Санна, се Дабир,

50 Анат, Ештемо й Аним,

51 Гозен, Холон та Гило — одинацять городів з їх селами.

52 Араб, Дума, Ешан,

53 Янум, Бет-Таппуах і Афека,

54 Хумта, Кириат-Арба, се Геброн, та Цихор — дев'ять міст із їх селами,

55 Маон, Кармил, Сиф і Юта,

56 Ізреель, Йокдам і Саноах,

57 Каин, Гива та Тимна — десять городів з їх селами,

58 Халхул, Бет-Зур і Гедор,

59 Маарат, Бет-Анот та Елтекон — шість городів з їх селами.

60 Кириат-Баал, се Кириат-Ярим, та Аравва — два міста з їх селами.

61 У степу: Бет-Арава, Миддин, Секаха,

62 Нибсан та Солоний город та Енгеди — шість городів з їх селами.

63 Та Евузіїв, осадників Єрусалимських, не змогли повиганяти сини Юдині, от і живуть Евузії з синами Юди в Єрусалимі по сей день.

16

1 Також і синам Йосифовим припав жеробом уділ від Йордані навпроти Ерихону, у вод Ерихонських на

схід сонця: пустиня, що простягаєсь від Ерихону 'д горі Бетель;

² Від Бетеля йде границя до Лузи і переходить через займище Архіївське до Атароту.

³ І спускається на захід сонця до займища Яфлетіївського, до займища низового Бет-Орона та до Газера, і кінчається над морем.

⁴ І се одержали сини Йосифові Манассій та Ефраїм.

⁵ Займище ж синів Ефраїмових по родинях їх було таке: Від сходу була гряниця їх наслідньої держави Атарот-Аддар аж до верхового Бет-Орону.

⁶ Потім тягнеться гряниця до моря північною стороною Махмета та вертає на схід сонця на Таанат-Сило і проходить його з східної сторони Яноха.

⁷ Від Яноха ж тягнеться вона на Атарот і Наарат та стикається з займищем Ерихонським і кінчиться на Йордані;

⁸ Від Таппуаха йде гряниця на захід сонця до річки Кана і кінчиться над морем. Се уділ синів Ефраїмових по родинам їх.

⁹ До того виділено синам Ефраїмовим міста і села ще й в паю синів Манассієвих.

¹⁰ Та не повиганяли однакже вони Канааніїв, що жили в Газері, так і zostались Канаанії жити між Ефраїміями по сей день, і платили вони їм дань.

17

¹ І покоління Манассієво осягнуло свою часть, бо він був перворідень у Йосифа. Махирові, перворідневі Манассієвому достався Галаад та Базан, бо він був воїн.

² Осягли й інші потомки Манассіїні свою пайку родина за родиною: потомки дітей Абнезерові, потомки Гелекові, потомки Асріїлеві, потомки Сехемові, потомки Геферові і потомки Семидині:

Се мужські потомки Манассієві Йосифенкові родина за родинною.

³ У Зелофгада ж, Геференка, Галааденка, Махиренка, Манассієнка, та не було синів, лиш дочки, а були вони на імя: Магла, Ноа, Хогла, Милка та Тирза.

⁴ І приступили вони перед Елеазара, сьвященника, та перед Йозуу Нуненка і перед князів і промовили: Господь заповідав Мойсейові наділити нам насліддя між братами нашими.

⁵ От і впало Манассієві десять частин — окрім Галаад-землі і Базана, по тім боці Йордані:

⁶ Бо й дочки, потомки Манассієві, осягли наслідде між синами його; а Гилаад земля досталась иншим потомкам Манассієвим.

⁷ Ійшла ж гряниця Манассієва від Асира на Михметат, на схід сонця від Сихему; потім тягнулась гряниця праворуч до осадників Ен-Таппуахських.

⁸ Земля ж Таппуах дісталась Манассієві, а місто Таппуах на самій гряниці Манассієвій допавсь Ефраїміям.

⁹ Далій йде гряниця до Кана-річки, на полудне від річки. Сї городи належать до Ефраїміїв, хоч лежать між містами Манассієвими, а потім йде гряниця Манассієва на північ від річки й кінець їй над морем.

¹⁰ Що було на полудні, те було Ефраїмове, а що на півночі, Манассієве, а море гряничить їх. На півночі ж гряничились вони з Асиром, а на сході з Іссахаром.

¹¹ Ще ж належали до Манассієві у Іссахара і Асира: Бет-Сан з його містами; Іблеам з його містами; осадники Ен-Дорські з їх містами; осадники Таанахські з їх селами; осадники Мегиддонські з їх селами і третя часть Нафета.

¹² Манассієві не зоділи однакож прогнати осадників названих городів; так вдалось Канааніям

задержатись у сій країні.

¹³ Як же вбились сини Ізраїля в потугу, зробили вони Канааніїв своїми данниками, а зовсім повиганяти їх не повиганяли.

¹⁴ Тоді поставили Йосифії перед Ісусом таку річ: Як се дав ти мені тільки один жереб й одну частину в наслідню державу, дарма що я налічую в себе надто багато людей, бо Господь благословляє мене й досі?

¹⁵ І відказав їм Йозуа: Коли налічуеш у себе надто багацько людей, так іди в ліси, та й прорубай собі просторонь у землі Ферезійській і Рафаїмській (велетенській), коли Ефраїм гори надто тісні тобі.

¹⁶ І промовили Йосифії: Не зможемо дістатись до гір, бо в усіх Канааніїв, що живуть на поділлі, є залізні боеві колесниці, так у тих, що живуть у Бет-Сеані й його містах, як і в тих що живуть на Езреель-долинні.

¹⁷ І сказав Йозуа домові Йосифовому, Ефраїмові та Манассієві так: Ти налічуеш багацько людей й вбивсь у велику потугу, так не тобі вдовольнитись одним тільки жеребом.

¹⁸ Тобі бо й нагірня земля достанеться. Коли се гай, так мусиш вирубати його; тоді впаде тобі й пограничне займище; мусиш бо повиганяти Канааніїв, дарма що в їх залізні колесниці і що вони потужні.

18

¹ І зібралась разом вся громада Ізраїльська в Силомі, і поставила там громадський намет, бо земля була підневолена їм.

² Було ж між синами Ізраїля ще сім поколінь таких, що не досталось їм іще наслідньої держави.

³ І сказав Йозуа Ізраїлителям: Докіль ще гаятись мете йти та забрати в державу прочу землю, що

Господь, Бог ваших батьків, дав вам?

⁴ Виберіть з між себе по три мужі з кожного покоління, так як я пошлю їх, щоб вони метнулись і пройшли навкруги по землі, щоб розписати її, як би належало поділити її на уділи, і прийдуть опісля до мене.

⁵ Нехай розділять її на сім частей. Юда жити ме в своєму займищі на полудні, а дом Йосифів держати ме займище на півночі.

⁶ Ви ж роспишете землю на сім паїв, та й принесете роспис до мене сюди, щоб я кинув жереби про вас тут перед Господом, Богом нашим.

⁷ А левитам нема паю між вами: ні! сьвященство бо Господне їх наслідде. Гад же да Рубен та півколіна Манассієвого одержали вже наділ свій по тім боці Йордані на востоці, що вказав їм Господень раб Мойсей.

⁸ І встали ті мужі, щоб йти, а Йозуа дав їм науку, як списувати землю, промовивши їм: Ійдіть же, пройдіть по землі навкруги, спишіть її та й вертайтесь до мене, а тоді я кину перед Господом про вас жереб тут у Силомі.

⁹ І пійшли вони та й перейшли по землі, та й розписали її місто за містом на сім частин у книзі, та й прийшли знов до Йозуї в табор у Силомі.

¹⁰ І кинув Йозуа про них жереб у Силомі перед Господом, і наділив там землю синам Ізрайлевим поглядом на їх ділениці.

¹¹ Первий жереб вийшов родинам покоління Беняминового; уділ, що випав їм по жеребу, містився між дітьми Юди та Йосифіями.

¹² Гряниця їх на північньому боці починається від Йордані і проходить попри Ерихон від півночі та тягнеться 'д горі на захід, і кінчиться степом Бет-

Авенським,

¹³ Звідти йде гряниця на Луз, від полудня Луза або Бетеля, і спадає гряниця до Атарот-Аддару, до гори, що на полудне від низового Бет-Орона;

¹⁴ Тоді повертає гряниця і спадає в сторону моря на полудне гори перед Бет-Ороном, і кінчиться коло Киріят-Баала або Киріят-Ярима, міста синів Юдиних. Се західній бік.

¹⁵ Полуденний же бік виходить від кінця Киріят-Яриму, тягнеться гряниця до моря, і доходить до жерела води Нефтоахської.

¹⁶ Далше тягнеться гряниця до кінця гори, що на востоці від Бен-Еннома долини, на півночі від Рефаїмського поділля, спускається в Енном-долину від нагірньої стіни на полудне від Евузійської і далій Рогел-криниці;

¹⁷ Тут повертає вона на північ і тягнеться на Ен-Семес і далій до Гелилота, що стоїть проти проходу Адумимського, і спадає до Боганового каменя, Рубененкового.

¹⁸ Звідсіля до хребта нагірньої стіни, що лежить на північ від Араби, потім тягнеться вона в Арабу.

¹⁹ Тоді тягнеться гряниця на нагірню стіну Бет-Хоглійську на північ, а кінець їй над північнім затоном Солоного моря на полуденньому кінці Йордань-ріки. Се полудення гряниця.

²⁰ На сході служить границею Йордань. Се гряниці навкруги наслідньої держави (деяких) родин Беняминових.

²¹ Міста ж (деяких) родин у поколінні синів Беняминових от які: Ерихон та Бет-Гогла, Емек-Казиз,

²² Бет-Араба, Земараїм, Бетель,

²³ Авим, Фара, та Офра,

²⁴ Кефар-Аммонай, Афні, Гева дванайцять міст з їх

селами,

²⁵ Габаон, Рама, Берот,

²⁶ Мицфе, Кефира, Моза,

²⁷ Режим, Ірфеїл, і Тарала,

²⁸ Цела, Елеф та Евусі, се Ерусалим; Гибеат та Кират — чотирнайцять городів з їх селами. Се наслідня держава в (деяких) родин Беняминових.

19

¹ Жереб другий вийшов Симеонові, про (деякі) родини в поколінні синів Симеонових; а часть їх містилася серед наслідньої держави Юдиних синів.

² В уділі їх були: Вирсавія, Саба і Молада,

³ Газар-Шуал, Вала й Азем,

⁴ Елтолад, Бетул і Хорма,

⁵ Зиклаг, Бет-Маркабот і Газар-Суса,

⁶ Бет-Лебаот і Сарухен — тринайцять міст з їх селами,

⁷ Анн, Риммон, Етер та Ашан — чотири міста з їх селами,

⁸ І всі села навкруги названих городів аж до Баалат-Беера або Рами полуденньої. Се часть (деяких) родин у поколінні Симеоновому.

⁹ Від участку синів Юдиних взято уділ синів Симеонових; земляний бо наділ синів Юдиних був надто великий про них, тож й одержали Симеонії наслідню державу в середині їх паю.

¹⁰ Третій жереб вийшов про (деякі) родини Зебулона, і займище наслідньої держави їх доходило до Сарида;

¹¹ Гряниця ж їх тягнеться вгору до моря і до Марела, торкається до Даббесета, і впирається в річку, що перед Йокнеамом;

12 На схід сонця же повертає від Сарида на займище Кислот-Таборське, відсі йде на Даверат та тягнеться на Яфію;

13 Звідтіля проходить на схід сонця повернувшись на Гет-Хефер, на Ітту-Казин і йде далій на Риммон, Мітоар і Нею;

14 Тоді повертає від півночі на Ханнатон, а кінчається в Іфтах-Ел долині;

15 Далше Каттаф, Нагалал, Симрон, Ідеала та Бетлеєм — дванайцять міст з їх селами.

16 Се наслідня держава (деяких) родин Зебулона, се міста з їх селами.

17 Четвертий жереб, вийшов Іссахарові про (деякі) родини Іссахара;

18 А границями їх були: Езреель, Кесуллот і Сунем,

19 Хафараім, Шіон й Анахарат,

20 Раввит, Кишіон й Авез,

21 Ремот, Ен-Ганним, Ен-Хадда, та Бет-Пазез;

22 І торкається гряниця до Табора, та до Сагазима, та до Бет-Самиса, а кінчалась гряниця їх на Йордані — шіснайцять міст із їх селами.

23 Се наслідня держава (деяких) родин Іссахарових, се городи й села їх.

24 П'ятий жереб вийшов про (деякі) родини в поколінні Ассера;

25 А границі їх були Хелкат, Халі, Бетен і Ахсаф,

26 Аламелех, Амад і Мишал, а впирається границя в Кармел з західнього боку і в Сихор-Ливнат;

27 Тоді повертає назад на схід сонця на Бет-Дагон, торкається до Зебулона та до Іфтах-Ел долини на півночі, та до Бет-Емек і Неіел, і йде на Кабул з лівого боку;

28 Далше Геброн, Рехов, Хаммон та Кана, до великого Сидону;

29 Тоді повертає границя назад до Рами та до утвердженого Тирус-города, і повертає границя на Хос, а кінець їй над морем у Ахсиві місточку;

30 А до того Умма, Афек та Рехоб: двацять і два городи з їх селами.

31 Се наслідня держава (деяких) родин у поколінні Ассер, се міста з їх селами.

32 Про Нафталія жереб шестий, про (деякі) родини синів Нафталієвих;

33 Границя їх йшла від Хелефа, від дуброви, що при Заннанимі, до Адами-Некеба й Ябнеїла та аж до Лаккума, та кінчилась на Йордані;

34 Звідсі границя повертає на захід сонця на Аснот-Табора, а звідти йде на Гуккок, і стикається на полудні з Забулоном, а з Ассиром стикаються від заходу, до Юди же й Йордані від сходу сонця.

35 А утверджені міста були: Зиддим, Зер, Гаммат, Раккат і Хинерет,

36 Адама, Рама й Асор,

37 Кедес, Едрея і Ен-Газор,

38 Іреон, Мигдал-Ел, Горем, Бет-Аннат і Бетсамис — дев'ятнадцять городів з їх селами.

39 Се була наслідня держава (деяких) родин у поколінні синів Нафталієвих, се міста з їх селами.

40 Про (деякі) родини в поколінні синів Данових вийшов жереб семей;

41 А границею наслідньої держави їх були: Зора, Естайол, та Ір-Семеш,

42 Шаалаввин, Аіалон, Іла,

43 Елон, Тимната й Екрон,

44 Елтеке, Гиббетон і Баалат,

45 Ігуд, Бене-Барак і Гат-Риммон,

46 Ме-Яркон і Раккон вкупі з займищем проти

Йоппії. І вийшов пай синів Данових надто малий для них.

⁴⁷ Тоді Данії вийшли на війну проти Ласем, звоювали його та й підневолили в кривавому бою, і взяли його в свою державу та й осілись у ньому і проложили йому прізвище Ласем-Дан в ім'я предка свого Дана.

⁴⁸ Се наслідня держава (деяких) родин у поколінні Дана, се городи з їх селами.

⁴⁹ Як же скінчили вони поділ землі по гряницям її, тоді наділили сини Ізраїля наслідню державу Йозуйові Нуненкові серед себе.

⁵⁰ По обітниці Господній наділили вони йому місто, яке собі бажав, се б то Тамнат-Сараа на Ефраїмових горах. І укріпив він місто і осівсь у йому.

⁵¹ Се та наслідня ділениця, що поділили по жеребам Елеазар сьвященник та Йозуа Нуненко та голови в поколіннях Ізрайлевих у Силомі перед Господом при вході в громадський намет. І сим робом закінчили вони поділ (обітованої) землі.

20

¹ І рече Господь Йозейові:

² Промов до синів Ізрайлевих так: Попризначуйте собі охоронні міста, що про них я вам глаголав через Мойсея,

³ Щоб убийця, той хто необачно, ненароком убіє чоловіка, утікав туди, щоб вони служили вам прибіжищем од кровоместника

⁴ І хто втече в одно з тих міст, нехай стане у входу до міста, і принесе справу свою перед мужів громадських сего города. Тоді нехай вони приймають його до себе в город і дають йому притулок, щоб йому жити між ними.

⁵ І коли кровоместник уганяти ме за ним, так щоб вони не видавали убийця йому: бо він убив свого ближнього ненароком, не ворогувавши на нього перше.

⁶ Нехай він пробуває в тому місті, аж покіль стане задля свого присуду перед громадою, аж до смерті первосвященника, що того часу старшинувати ме. Тоді можна убийцеві вернутись у свій город і в свою домівку в тому місті, звідкіля він утік.

⁷ І присьварили вони Кедес в Галилеї на Нафталієвій горі, та Сихем на Ефраїмовій горі, та Киріат-Арбу, се б то Геброн, на Юдиній горі;

⁸ А по тім боці Йордані навпроти Ерихону на схід сонця відділили, Бецер у степу, на поділлі, в поколінню Рубена, та Рамот у Галаді, в поколінню Гадовому, та Голан у Базані, в поколінню Манассієвому.

⁹ Сі городи призначено про всіх синів Ізраїля і про чужениць, що пробували між ними, щоб усякий, хто туди втікати ме, убивши ненароком людину, не вмер від руки кровоместника, перш ніж він стане перед громадою.

21

¹ Тоді приступили голови поколінь Левіїних до Елеазара съвященника та до Ісуса Навина й до голов у поколіннях Ізраїлевих,

² І промовляли до них у Силомі, у Канаан землі оттак:

³ Господь заповідав через Мойсея поступитись нам містами на прожиток і пасовищами про нашу скотину, що тягнуть до них. І передали сини Ізраїлеві по обіцянці Господній левитам із паїв своїх ось які городи вкупі з пасовищами, що до них належали:

⁴ Вийшов жереб про родини Каатові, і допалось по жеребу синам Арона сьвященника, левитам, від покоління Юдиного і від покоління Симеонового, і від покоління Беняминового по жеребу тринадцять міст;

⁵ Інші ж потомки Каатові одержали від родин покоління Ефраїмового і від покоління Данового і від полуколіна Манассієвого по жеребу десять городів.

⁶ Потомки Герсона одержали від родин у поколінні Іссахаровому, і від покоління Ассерового, і від покоління Нафталієвого та від півколіна Манассієвого в Базані по жеребу тринадцять городів;

⁷ (Деякі) родини потомків Мерариних одержали від покоління Рубенового і від покоління Гадового, і від покоління Зебулонового дванадцять городів.

⁸ І передали сини Ізрайлеві левитам сі міста вкупі з передмістями, як заповідав Господь через Мойсея, по жеребу.

⁹ Поступилися ж вони від покоління Юдиного і від покоління Симеонового ось якими названими городами:

¹⁰ Синам Арона з родини Каатової, із потомків Левії, — на їх бо спершу випав жереб — дано

¹¹ Кирият-Арбу, батька Енакового, або Геброн, на Юдиних горах, вкупі з пасовищами, що тягли до їх навкруги.

¹² А поле сего міста й села його передали вони Калєбові Ефунієнкові, яко наслідню державу, що йому припала.

¹³ І так потомкам Арона, сьвященника, передали вони охоронний город для убийця: Геброн вкупі з пасовищами, що до його тягли, і Либну вкупі з передмістями її,

¹⁴ Яттир вкупі з пасовищами його, Ештемо вкупі з пасовищами його,

15 Холон вкупі з пасовищами його, Дабир вкупі з пасовищами його,

16 Анн вкупі з пасовищами його, Ютту вкупі з пасовищами її, та Бет-Семеш вкупі з передмістями, що тягли до його — дев'ять городів від обох названих поколінь.

17 А від покоління Беняминового: Габаон вкупі з пасовищами його, Геву вкупі з пасовищами її,

18 Анатот вкупі з передмістями його та Алмон вкупі з пасовищами його, — разом чотири міста.

19 Оце ж одержали потомки Арона, сьвященника, всього тринадцять городів укупі з пасовищами їх.

20 А що до родин приписаних до левитів, потомків Каатових, прочих потомків Каатових, то їм допались по жеребу їх міста від покоління Ефраїмового;

21 Дали їм охоронне місто про убийця, Сихем укупі з пасовищами його, на Ефраїмових горах, і Гезер укупі з передмістями його,

22 Кивзаїм укупі з пасовищами його, та Бет-Орон укупі з передмістями його: чотири міста;

23 А від покоління Данового: Елтеке укупі з пасовищами його, Гивветон укупі з пасовищами його,

24 Аялон укупі з пасовищами його, та Гат-Риммон укупі з пасовищами його — чотири міста;

25 А від покоління Манассієвого: Таанах з пасовищами його, та Гат-Риммон укупі з передмістями його: два міста.

26 А всього одержали родини останніх потомків Каата десять городів укупі з пасовищами їх.

27 Далій одержали між родинами Левіїв потомки Герсонові від половини покоління Манассієвого: охоронне місто про убийця Голан у Базані вкупі з пасовищами його, та Беес-Теру вкупі з пасовищами її — два міста.

28 А від покоління Іссахарового: Кисіон укупі з пасовищами його, Даверат з пасовищами його,

29 Ярмут з пасовищами його, та Ен-Ганним з пасовищами його — чотири міста.

30 А від покоління Ассероного: Мишал укупі з пасовищами його, та Абдон і передмістя його,

31 Хелкат укупі з пасовищами його, та Регоб укупі з пасовищами його — чотири городи.

32 А від покоління Нафталієвого: охоронний город про убийця: Кедес у Галилеї вкупі з пасовищами його; Гаммот-Дор укупі з пасовищами його, та Картан укупі з пасовищами його — три городи.

33 Оце ж одержали разом родини Герсонові усього тринадцять городів укупі з пасовищами, що тягли до їх.

34 Родини ж потомків Мерарієвих, ще останніх левитів, осягли від покоління Зебулоного: Йокнеам укупі з пасовищами його, Карту з пасовищами її,

35 Димну з пасовищами її, та Нагалал вкупі з пасовищами його — чотири городи.

36 А від покоління Рубеноного: охоронний город про убийця: Безер, у степу, з пасовищами його, Яаца з пасовищами його,

37 Кадемот з пасовищами його, та Мефаат укупі з пасовищами його — чотири городи.

38 А від покоління Гадового: охоронний город про убийця: Рамот у Галааді вкупі з пасовищами його, Маганаїм з пасовищами його,

39 Гесбон укупі з пасовищами його, та Язер укупі з пасовищами його: всього чотири городи.

40 Сим робом деякі родини потомків Мерарієвих, що були ще останком від покоління Левії, осягли яко частину, що випала їм по жеребу, всього дванадцять

городів.

⁴¹ Всіх міст левитських, що випали їм по жеребу серед наслідньої держави Ізраїльської, сорок і вісім укупі з пасовищами, що тягли до їх.

⁴² У кожному названому городі були навкруги пасовища, що до його тягли; так було по всіх названих містах.

⁴³ І наділив Господь Ізраїлеві всю землю, що клявшись обітував її батькам їх, і осягли вони її в державу та й осілись там.

⁴⁴ І дарував їм Господь супокій навкруги, так само, як він клявся батькам їх. Ніхто з усіх їх ворогів не встояв проти них; Господь усіх їх ворогів подав їм на поталу.

⁴⁵ З усіх обітниць, що давав Господь Ізрайлеву домові, ні одна не була марною; усе справдилось.

22

¹ Покликав тоді Йозуа Рубеніїв та Гадіїв і половину покоління Манассіного,

² І рече їм: Ви пилнували всього, що вам заповідав раб Господень Мойсей, і слухали також моїх слів в усьому тому, що я повелівав вам.

³ За такий довгий час аж по сей день ви не покидали в нужді ваших земляків, і пилнували заповітів Господа, Бога вашого, щиро.

⁴ Тепер же Господь, Бог ваш, дарував супокій землякам вашим, як і обітував їм. Оце ж вертайтеся додому, туди де ваша наслідня держава, що вказав вам Господень раб Мойсей по тім боці Йордані.

⁵ Тільки пильно дбайте, певнити заповіт і науку, що вам дав Господень раб Мойсей, щоб любити вам Господа, Бога вашого, і повсячасно ходити путями його, щоб вам пилнувати заповідей його,

прихилитись до нього, служити йому всім серцем і всією душею!

⁶ І попросивсь із ними Йозуа і відпустив їх з благословенням і повертались вони додому.

⁷ Одному півпоколінню Манассієвому дав Мойсей уділ в Базані; другому ж полуколінню дав Йозуа уділ між їх земляками на західньому боці Йордані. І як відпускав їх Йозуа додому і прощавсь із ними з благословенням,

⁸ То сказав їм: з великими скарбами й статками, з сріблом і золотом, міддю й залізом і з безліччю одежі вертаєте ви додому; розділіть же добичу, що здобули від ворогів своїх, з браттем своїм.

⁹ Вертались тоді Рубенії, Гадії і полуколіно Манассіїв, та й двинули від синів Ізраїля із Силому, що лежить у Канаан землі, щоб йти в Галаад землю, де була їх наслідня держава, де вони осілись по Господньому слову, що прийшло через Мойсея.

¹⁰ Як дійшли ж вони до горбів на Йордані, що знаходяться ще в Канаан землі, збудували там Рубенії та Гадії та півпокоління Манассієвого над Йорданню величезний жертівник.

¹¹ І перечули Ізраїлитяне що говорено: Рубенії, Гадії та половина покоління Манассієвого поставили жертівник як раз навпроти Канаан землі поблизу Йордані, в землі по тім боці від Ізраїля.

¹² Як дочулись про се сини Ізраїля, зібралась тоді до купи вся громада Ізраїльська в Силомі, щоб йти проти них воювати.

¹³ Але ще передом послали Ізраїлитяне до Рубеніїв, Гадіїв і полуколіна Манассієвого, в землю Галаадську Фінееса, сина Елеазарового, священникового

¹⁴ З десятьма князями, по одному з кожного

покоління від усього Ізраїля. Кожен з них був гетьманом над родинами свого покоління між тисячами Ізраїльськими.

15 Прийшовши ж вони до Рубеніїв та Гадіїв та до півпокоління Манассієвого в Галаад землю, промовили до них так:

16 От що звеліла сказати вам Господня громада: Що се за зрада, що вчинили ви проти Бога Ізрайлевого, що тепер одвернулись од Господа, спорудивши собі жертівника, щоб становитись опором проти Господа?

17 Хиба мало нам провини через Пеора, що від неї ми ще й по сей день не очистились, і за неї напала кара на громаду Господню?

18 А ви ще хочете оце одвернутись од Господа? Ні! сьому не бувати. Сьогодні ви ставите опір проти Господа, а завтра гнів Господень ударить на всю громаду Ізрайлеву!

19 Коли проте ся земля, що ви осягли в наслідню державу, нечиста в ваших очах, так вертайтесь у наслідню державу Господа, де храмина Господня поставлена, та й осідайте осадами проміж нами. Проти Господа ж не ставіте опір, та й проти нас не бунтуйте тим, що оце окрім жертівника Господа, Бога нашого, построїли ви ще окремий жертівник!

20 Хиба не так зрадливо поступив Ахан Заренко, полакомившись на прокляте добро, через що Господень гнів обурился на всю громаду Ізраїльську? Ні бо! не сам один він умер за свою провину!

21 Відказали тоді Рубенії та Гадії і півпокоління Манассієвого і промовили до гетьманів тисячів Ізрайлевих:

22 Потужний Бог, Єгова — Потужний Бог, Єгова — він се знає, та й Ізраїль нехай се знає: Коли воно сталось ув опорі чи то в зраді проти Господа, нехай він ще сьогодні відніме нам підмогу свою!

23 Як ми построїли собі жертівника, щоб нам одвернутись від Господа, й на те, щоб тут приносити всепалення і хлібові жертви, або на те, щоб мирні жертви приносити, нехай сам Господь за се помститься!

24 Ні! ми тільки дбаючи про те, се вчинили, щоб не сталось так, що ваші потомки промовили б колись до наших потомків: Що вам таке Господь Бог Ізраїлів?

25 Хиба не положив Господь Йордань гряницею між нами й вами, Рубенїями та Гадїями? Нема вам ніякого діла до Господа! І сим робом ваші потомки відопхнули б наших потомків від почитання Господа.

26 Тим і нарадилось ми. От же що вчинїмо: Пострїймо жертівника, та не про те, щоб на ньому приносити всепалення, чи заколювані жертви,

27 А про те, щоб він був свідком між нами й вами, і нашими потомками послї нас, що ми хотїли обіцяти шанувати Господа (разом з вами) нашими всепаленнями, і нашими заколеними жертвами і нашими мирними жертвами, та щоб ваші потомки не казали колись нашим потомкам: Нема вам ніякої частини в Господї.

28 Ми думали так: Коли вони колись казати муть таке нам або нашим потомкам, то ми відказувати мем їм: Дивітєсь на подобу жертівника Господнього, що зробили наші батьки не про всепалення, або на заколювання; ні! тільки щоб він був свідком так про нас, як і про вас.

29 Нехай сього не буде в нас до віку, щоб ми проти Господа ставали опором, чи то відвертались тепер від Господа, будуючи окремо жертівника про всепалення, хлібові жертви та заколювання, окрім того жертівника, Господа, Бога нашого, що стоїть перед його храминою!

30 Фїнеес сьвященник і князі та голови тисячів

Ізрайлевих, що прибули з ним, почувши слова, що промовляли Рубенії, Гадії й Манасії, вдовольнились.

31 І сказав Фінеес Елеазаренко, святий, до Рубеніїв, Гадіїв і Манасіїв: Тепер постерегаємо, що Господь пробуває між нами, бо не вчинили ви такої зради проти Господа. Сим забезпечили ви Ізраїля перед судом Господнім!

32 І вернувся Фінеес Елеазаренко, святий, і князі назад із Галаад землі від Рубеніїв та Гадіїв у Канаан землю до Ізраїлитян і принесли їм відповідь.

33 І вдовольнились сини Ізрайлеві відповіддю, і прославляли Ізраїлитяне Бога, і не гадали вже більш про те, щоб йти проти них війною, щоб спустошити землю, де осілись Рубенії та Гадії.

34 І прозвали Рубенії та Гадії жертівника „Ед“*, він бо свідкує про нас, як і про вас, що Господь є Богом нашим.

23

1 По втечі довгого часу після того, як дарував Господь Ізраїлитянам навкруги впокій перед усіма їх ворогами, і став Йозуа вже старим, убивсь у літа,

2 Поскликав тоді Йозуа всього Ізраїля, старшину його, і князів його, суддів його і начальників, та й промовив до них: Старий оце вже я, і вбивсь у літа.

3 Самі вбачали ви все, що вчинив Господь, Бог ваш, з усіма народами сими, та як за вас воював сам Господь, Бог ваш.

4 Я розділив по жеребу в наслідню державу поколінням вашим всі народи, що я вигубив, від східньої сторони Йордані аж до моря великого на заході, та остало ще багато народів:

---

* **22:34** Свѣдок.

⁵ Але Господь, Бог ваш, виганяти ме їх поперед вами і вигублювати ме поперед вами, щоб осягли ви землю їх, у державу, як вам обітував Господь, Бог ваш.

⁶ Оце ж покажуйте себе всюди кріпкостійними в пилнуванні й певненні всього того, що стоїть написане в книзі закону Мойсейового, не відхиляючись ні праворуч ні ліворуч,

⁷ Не мішайтеся із сими народами, що зостаються ще коло вас; не беріть ув уста ваші імен богів їх, не божітесь ними, не служіть їм і не припадайте перед ними.

⁸ Ні! до Господа, Бога вашого, маєте прихилитись, як се чинили по сей день.

⁹ Тим то й попроганяв Господь поперед вами великі і потужні народи: ніхто не встояв проти вас аж по сей день.

¹⁰ Один із між вас гнав тисячу перед собою, бо воював сам Господь, Бог ваш, за вас, як се вам й обітував.

¹¹ Оце ж пилно дбайте про те, щоб любити Господа, Бога вашого.

¹² Ато, коли будете зрадливі та пристанете до останку сих народів, що зістались іще коло вас, і помішаєтесь із ними сватанням та свояченням,

¹³ Так знайте, що тоді Господь, Бог ваш, не буде проганяти сї народи сперед вас; ні! будуть вони вам сіткою і запоною, бичем на ребрах ваших і колючкою в очах ваших, аж покіль ви зникнете з цієї гарної землі, що нею вас наділив Господь, Бог ваш.

¹⁴ Дивітесь, я стою на тій дорозі, що мусить нею йти весь мир. Зрозумійте ж усім серцем і цілою душею, що з усіх любих обітниць, що вам давав Господь, ні одна не була марною: усі вони справились, ні одна з них не була марною.

¹⁵ От же, як справдилась усяка обітниця, що вам

давав Господь, Бог ваш, так само справдяться на вас усі ті грізьби, аж покіль він викоренить вас із сієї гарної землі, що нею вас наділив Господь, Бог ваш.

¹⁶ Коли переступати мете той заповіт, що він вам заповідав, та й пійдете служити іншим богам і кланятись будете перед ними, так запалає проти вас гнів Господень, і ви хутко позникаєте з сієї гарної землі, що нею наділив він вас.

24

¹ Скупив тоді Йозуа всі покоління Ізрайлеві в Сихемі, і поскликав старшину Ізрайлеву, і князів його, і суддів його й начальників його, і станули вони перед Богом.

² Рече тоді Йозуа до всього народу: Тако глаголе Господь, Бог Ізрайлів: У давні давна жили ваші предки по тім боці Евфрату, Тара, батько Авраамів і Нахорів, і служили іншим богам.

³ Але я вивів вашого предка Авраама із тогобочної країни, та й проводив його по всій Канаан землі і дав йому без ліку потомків, і дарував йому Ізаака.

⁴ Ізаакові ж дарував я Якова та Езава, і наділив Езавові Сеїр-гори, щоб він узяв їх в державу, Яков же й сини його спустились у Єгипет.

⁵ Тоді послав я Мойсея та Арона та й покарав Єгипет чудесами, що вдіяв у ньому. Потім вивів я вас,

⁶ Та й повів батьків ваших із Єгипту, та й дійшли ви до моря. Єгиптяне ж уганяли за вашими батьками до Червоного моря з боєвими колесницями й комонником.

⁷ І покликнули вони до Господа про рятунок, і дав він так, що між вами і Єгиптянами постала густа темрява; тоді попустив він морю ринуту, так що вкрило їх. І вбачали ви своїми очима, що я

допустив на Єгиптян; потім пробували ви немалий час у пустині.

8 А звідтіля двинув я вас у землю Аморіїв, що седіли осадами по тім боці Йордані, і воювали вони з вами, та я подав їх вам на поталу, і ви осягли землю їх у державу і я вигубив їх перед вами.

9 Потім устав Балак Зіпоренко, царь Моабійський, і бив на Ізраїля. І послав він кликати Білеама Беоренка, щоб вас прокляв.

10 Однакже я не схотів слухати Білеама; він же ще й надто благословив вас, і сим робом визволив я вас з рук його.

11 Потім перейшли ви за Йордань і дійшли до Ерихону, і били на вас осадники Ерихонські, Аморії, Ферезії, Канаанії, Гетії, Гергазії, Гевії та Евузії, і подав я вам їх на поталу.

12 І послав я шершні поперед вас, і прогнали вони їх перед вами, двох царів Аморійських. Не мечем твоїм і не луком твоїм се сталося.

13 І наділив я землею вас, в якій ти не трудився, і городами, що їх ви не будували, а одначе ви осілись у них; виноградниками й оливними садами, що не насаджували ви, а пожиткуєтесь ними.

14 Оце ж бійтеся Господа і служіть йому щиро та вірно, та відпихайте геть боги, що їм ваші предки по тім боці ріки й у Єгипті служили, а служіте Господеві.

15 Коли ж не любо вам служити Господеві, так вибирайте тепер, кому хочете служити: чи богам, що їм служили предки ваші, що жили по тім боці ріки, чи богам Аморіїв, що в землі їх ви тепер живете; я ж і мій дом служити мем Господеві!

16 Відказав тоді люд й казав: Ні! не буде того, щоб ми покинули Господа, щоб служити иншим богам!

17 Ні! Господь нашим Богом; се він був, що вивів

нас і батьків наших із Єгипту, де ми були неволники, привів сюди і перед нашими очима чинив сі великі чудеса, і всюди нас оберігав у дорозі, що нею ми ходили, й між усіма народами, що через них ми проходили.

¹⁸ І попроганяв Господь поперед нами всі народи, й Аморіїв, осадників бувших у сій землі. Тож і ми служити мемо Господеві, бо він Бог наш!

¹⁹ І рече Йозуа до люду: Не зможете ви служити Господеві, бо він святий Бог; ревний Бог він; не стерпить вам переступи ваші й гріхи ваші!

²⁰ Як покинете Господа і служити мете чужоземнім богам, він одвернеться від вас і попустить допуст на вас і погибель, після того як перше посилав вам благодать.

²¹ І відказав люд Йозуїві: Ні, волимо служити Господеві!

²² Рече тоді Йозуа до люду: Ви свідки за себе самих, що вибрали службу Господеві? І мовляли вони: Так, ми свідками!

²³ Повідкидайте ж геть богів чужоземніх, які є між вами, і прихиліте ваші серця до Господа, Бога Ізрайлевого!

²⁴ І мовляли люде Йозуїві: Волимо Господеві, Богу нашому, служити і гласу його слухати!

²⁵ І постановив Йозуа того дня завіт з народом, і дав їм там у Сихемі закон і право.

²⁶ І написав Йозуа сі слова в книзі закону Божого, і взяв каменя великого та й поставив там під дубом, що був при храміні Господній.

²⁷ І промовив Йозуа до всього люду: Дивітесь, сей камінь свідкувати ме проти нас, бо він чув усі слова, що глаголав до нас Господь; тим і мусить бути свідком проти вас, щоб не зрадили ви Бога вашого.

28 Після сього відпустив Йозуа нарід, кожного в його державу.

29 По сих бувальщинах умер Йозуа, син Навина, Господень раб, ста і десяти год віку,

30 І поховано його в займищі наслідньої держави його в Тамнат-Сараа на Ефраїмовій горі, на північ від Гаас гори.

31 І служив Ізраїль Господеві докіль жив на сьвіті Йозуа та старшина, що попереживала Ісуса, і знала всі дії, що вдіяв Господь про Ізраїля.

32 Кости ж Йосифові, що Ізраїлитяне принесли з Єгипту, поховано в Сихемі на полі, що купив Яков у синів Геммора, батька Сихемового, за сто срібняків і наділив синам Йосифовим в державу.

33 Умер же й Елеазар Ароненко, і поховано його на горі Фінееса, сина його, що наділено йому на Ефраїм горах.

Біблія свободи
The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated
from translation by P. Kulish and I. Pulyu

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyu

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Jan 2025 from source files
dated 9 Jan 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358